

समानान्तर चेतावनीहरू - संख्या दुई

भविष्यसूचक बुनोटको अनावरण: मिलेराइट इतिहास र आजको सन्दर्भमा प्रकाश 14 का सन्देशहरूको अर्थ उद्घाटन गर्दै

Jeff Pippenger
2023-08-08

मिलेराइट इतिहासमा जब दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त पूरा भयो, त्यो दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अवधिमा भयो। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशले दुई पृथक् सन्देशहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, दुवै तिनीहरूले समेट्ने समयावधिको सम्बन्धमा र सन्देशका लक्षित श्रोताको दृष्टिले पनि। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ती प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूतर्फ निर्देशित थियो, जसले भर्खरै रोममा फर्केर बाबेलकी छोरीहरू बनेका थिए। मध्यरात्रिको पुकार निदाएका मिलेराइटहरूतर्फ निर्देशित थियो। पहिलो सन्देश मिलेराइटहरूभन्दा बाहिरतर्फ निर्देशित थियो, दोस्रो भित्रतर्फ निर्देशित थियो। यो हाम्रा दिनमा अक्षरशः पूरा हुनेछ।

हाम्रा दिनको पुनरावृत्तिमा ध्यान दिनु आवश्यक भिन्नता यो हो कि, आद्वेन्टवादको प्रारम्भमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पहिले मिलेराइटहरूभन्दा बाहिर गयो, अनि त्यसपछि सन्देशको दोस्रो भाग मिलेराइटहरूभित्र गयो। आद्वेन्टवादको अन्त्यमा, जब दृष्टान्त फेरि एक पटक दोहोरिन्छ, त्यस्तै गरी दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पनि दोहोरिन्छ। यसबारे हामीलाई प्रत्यक्ष रूपमा थोरैभन्दा धेरै पटक बताइएको छ। तर सन्देशको द्वैध-स्वरूप अन्त्यमा उल्टिन्छ। पहिलो सन्देश आद्वेन्टवादतर्फ जान्छ र दोस्रो आद्वेन्टवादभन्दा बाहिर भएकाहरूतर्फ। हामीलाई बताइएको छ कि प्रकाश अठारको स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्य र सन्देश दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको पुनरावृत्ति हो।

“अगमवक्ता यसो भन्छन्, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत तल ओर्लौं गरेको देखें; उससँग महान् सामर्थ्य थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले ज्योतिमय भयो। अनि उसले बलियो स्वरमा प्रबलतापूर्वक पुकार गर्दै भन्यो, महान् बाबेल पतित भयो, पतित भयो, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान बनेको छ’ (प्रकाश 18:1, 2)। यो त्यही सन्देश हो जुन दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा दिइएको थियो। बाबेल पतित भएको छ, ‘किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको मद्य पिउन लगाएकी छ’ (प्रकाश 14:8)। त्यो मद्य के हो?—उसका झूटा सिद्धान्तहरू। उसले चौथो आज्ञाको विश्रामदिनको सट्टा संसारलाई एउटा झूटो विश्रामदिन दिएको छ, र अदनमा शैतानले पहिलोपटक हव्वालाई भनेको झूट—आत्माको स्वाभाविक अमरताको शिक्षा—लाई पुनः दोहोर्‍याएकी छ। उसले यस्तै धेरै समजातीय भ्रमहरू टाढा-टाढासम्म फैलाएकी छ, ‘मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्त ठहराई शिक्षा दिँदै’ (मत्ती 15:9)।”

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको धर्मनिन्दात्मक अपवित्रीकरणबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि एक थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा, मण्डलीहरूलाई दुई पृथक् आह्वानहरू गरिन्छ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो ठूलो सहर, किनकि त्यसले सबै राष्ट्रहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाइ’ (प्रकाश 14:8)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यस्तो भन्दै आएको एउटा आवाज सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गतिर पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ’ (प्रकाश 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

एडभेन्टवादको प्रारम्भमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश नै प्रकाश १८ को स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश हो, र त्यस चेतावनीमा सन्देश घोषणा गर्ने दुईवटा स्वरहरू छन्। पहिलो स्वर पृथ्वी उसको महिमाद्वारा उज्यालो पार्दिँदा घोषणा गरिन्छ, र पद ४ मा यूहन्नाले अर्को स्वर यसो भनिरहेको सुने, “त्यसबाट बाहिर निस्क।”

मिलेराइट इतिहासमा बाबेलोनबाट बाहिर निस्कने आह्वान पहिला आयो र मिलेराइटहरूलाई दिइएको सन्देश दोस्रो आयो। प्रकाश अठारमा यो दोस्रो स्वर, अथवा दोस्रो सन्देश, एडभेन्टवाद बाहिर रहेकाहरूलाई सम्बोधन गर्दछ। “मण्डलीहरूलाई गरिएका दुई भिन्न आह्वानहरू छन्” भन्ने घोषणासँगै, हामी यो पनि पाउँछौं कि ख्रीष्टले मन्दिरलाई दुई पटक शुद्ध पार्नुभएको घटना (उहाँको सेवकाइको प्रारम्भमा र अन्त्यमा) एडभेन्टवादको प्रारम्भ र अन्त्यको पनि एउटा दृष्टान्त हो।

एडभेन्टवादको सुरुआतले कामदारहरूको एउटा शुद्धीकरणलाई चित्रित गर्‍यो, जसले विलियम मिलरलाई स्थापना गर्न प्रयोग गरिएको आधार निर्माणमा सहयोग पुऱ्यायो। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको समाप्तिमा त्यो आधार पूरा भयो, किनकि २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै एडभेन्टवादको आधारहरू गठन गर्ने सत्यहरू बुझ्नका लागि उपलब्ध गराइए, तिनीहरूका निम्ति जो सुन्न इच्छुक छन्।

जग हाल्ने आधार निर्माणको कार्य दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासको चरमबिन्दुमा समाप्त भयो, जब “मण्डलीहरूलाई दुई भिन्न आह्वानहरू दिइए।” पहिलो आह्वान मिलेराइटहरू बाहिरकाहरूका लागि थियो; दोस्रो मिलेराइटहरूका लागि थियो। तर एडभेन्टवादको आरम्भसँग मेल खाने अर्को आरम्भ भनेको ख्रीष्टको सेवकाइ हो, जब उहाँले पहिलो पटक आफ्नो मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो। मन्दिर शुद्ध पारिएको भविष्यसूचक दृष्टान्तले उहाँको सेवकाइको आरम्भ र अन्त्यमा भएको शुद्धीकरणलाई चिह्नित गर्दछ, जसले फलस्वरूप एडभेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यमा हुने शुद्धीकरणको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको दुई पटकको शुद्धीकरण एडभेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यसँग मेल खान्छ, तर उहाँको सन्देश केवल उहाँका करारका जनहरूकै लागि थियो, जो आफूलाई सदाका लागि परमेश्वरबाट विच्छेद गर्दै जाने प्रक्रियामा थिए।

एडभेन्टवादको आरम्भले न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्ने सन्देश प्रस्तुत गर्‍यो, र एडभेन्टवादको अन्त्यले न्यायको समाप्तिको घोषणा गरिरहेको छ। येशूले पहिलो पटक मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो र यहूदीहरूलाई उहाँको घरलाई डाक्नुहरूको अड्डा बनाएकोमा हप्काउनुभयो, तर मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण उहाँको सेवकाइका “अन्तिम कार्यहरूमध्ये” थियो। उहाँको सेवकाइको अन्त्यमा उहाँले अब यहूदीहरूलाई तिनीहरूले उहाँका पिताको घरलाई डाक्नुहरूको अड्डा बनाएका छन् भनेर भन्नुभएन; त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको घर “उजाड छोडिएको” छ भनेर भन्नुभयो।

“यसैबीच हरेक राष्ट्रबाट आएका आराधकहरू परमेश्वरको उपासनाका लागि समर्पित गरिएको मन्दिर खोज्दै आएका थिए। सुन र बहुमूल्य पत्थरहरूले झलमल्लिएको त्यो सौन्दर्य र महिमाको अद्भुत दृश्य थियो। तर त्यो मनोहरताको महलमा यहीवा अब उपस्थिति हुनुहुन्नथ्यो। एक राष्ट्रको रूपमा इस्राएलले आफूलाई परमेश्वरबाट अलग गरिसकेको थियो। जब ख्रीष्टले, आफ्नो पृथ्वीगत सेवकाइको अन्त्यतिर, अन्तिम पटक मन्दिरको भित्री भागतर्फ दृष्टि लगाउनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, ‘हेर, तिमीहरूको घर तिमीहरूकै निम्ति उजाड छोडिएको छ।’ मत्ती २३:३८। यसअघिसम्म उहाँले मन्दिरलाई आफ्ना पिताको घर भन्नुभएको थियो; तर जब परमेश्वरका पुत्र ती पर्खालहरूबाट बाहिरिनुभयो, उहाँको महिमाका लागि निर्मित मन्दिरबाट परमेश्वरको उपस्थिति सधैंका लागि हटाइयो।” प्रेरितहरूका काम, १४५.

उहाँले आरम्भमा शुद्ध गर्नुभएको मन्दिर उहाँले अन्त्यमा शुद्ध गर्नुभएको मन्दिरभन्दा भिन्न थियो। पहिलो मन्दिर उहाँका पिताको घर थियो, तर दोस्रो मन्दिर यहूदीहरूको घर थियो। प्रभुले आरम्भमा एडभेन्टवादसँग करार बाँध्नुभयो, र एडभेन्टवादीहरू उहाँका मन्दिरमा पूजाहारी भए। एडभेन्टवादको अन्त्यमा तिनीहरू अब उप्रान्त पूजाहारी रहनेछैनन्, र तिनीहरूको घर उजाड पारिनेछ।

दोस्रो स्वर्गदूतले दुईवटा सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। बाबेलोनको पतन दुई पटक भएको रूपमा सन्देशलाई प्रस्तुत गरिएको यो एउटा कारण हो। बाबेलोनको पतनबारे दुई पटक दोहोरिएको घोषणाको यो मुख्य कारण होइन, तर एउटा कारणचाहिँ हो। यो कसरी दुईवटा सन्देश हो?

पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको अस्वीकारको प्रत्युत्तरस्वरूप दोस्रो स्वर्गदूत आए। जब असफल भविष्यवाणीले 2300-वर्षीय भविष्यवाणीको समाप्ति सन् 1843 मा हुन्छ भनेर चिनायो, तब प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले त्यस त्रुटिपूर्ण सन्देशलाई मिलरको सन्देश अस्वीकार गर्न प्रयोग गरे। मिलरको सन्देश नै पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश थियो। त्यसको अस्वीकार भएपछि, 1260 वर्षभन्दा बढी समयसम्म उजाडस्थानमा परमेश्वरको मण्डली रहेका प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरू अस्वीकृत भए र बाबेलकी छोरी बने। त्यस बिन्दुमा दोस्रो स्वर्गदूत आफ्नो सन्देशसहित आए।

हामीले विचार गरिरहेका यस इतिहासका विभिन्न पक्षहरूसँग केही अत्यन्त महत्त्वपूर्ण बुँदाहरू सम्बन्धित छन्। कम्तीमा एउटा बुँदा यस्तो छ, जसलाई विस्तारपूर्वक र क्रमशः विकसित गरिनुपर्छ, किनकि यसले हाल उद्घाटित हुँदै गरेको येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशलाई बुझ्न निश्चय नै योगदान पुऱ्याउँछ। यही कारणले, म त्यस इतिहाससम्बन्धी एक अत्यन्त महत्त्वपूर्ण अंश समावेश गर्दैछु। मैले संकेत गरिरहेका अध्यायहरू दुईवटा हुन्, तर ती दुई अध्यायहरूको बीचमा अर्को तेस्रो महत्त्वपूर्ण अध्याय पनि छ। हाम्रो विचारको दायरालाई सीमित राख्ने उद्देश्यले, यस समयमा म त्यसलाई समावेश गरिरहेको छैन।

पढ्दै जाँदा कुन स्वर्गदूतलाई सम्बोधन गरिएको हो भन्ने कुरामा ध्यान दिनुहोस्, क्रमशः प्रगतिशील परीक्षाको प्रक्रियालाई खोज्नुहोस्, पहिलो अनुच्छेदमा यो पनि ध्यान दिनुहोस् कि प्रकाश १८ का स्वर्गदूतका भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिलो स्वर्गदूतका विशेषताहरू पनि हुन्। ध्यान दिनुहोस् कि ती सन्देशहरूमध्ये एउटालाई क्रूसमा चढाउनु भनेको ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउनु हो, र यो पनि ध्यान दिनुहोस् कि ती तीनै स्वर्गदूतहरूलाई एकल स्वर्गदूतका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, तर मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश स्वर्गदूतहरूको एउटा ठूलो समूह हो।

“मलाई देखाइयो कि पृथ्वीमा चलिरहेको कार्यप्रति सारा स्वर्गले कस्तो चासो लिएको थियो। येशूले एक शक्तिशाली र सामर्थी स्वर्गदूतलाई पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई उहाँको दोस्रो आगमनका लागि तयार हुन चेतावनी दिन तल पठाउन नियुक्त गर्नुभयो। मैले त्यो सामर्थी स्वर्गदूतलाई स्वर्गमा येशूको सान्निध्यबाट प्रस्थान गरेको देखें। उसका अगाडि अत्यन्तै उज्ज्वल र महिमामय प्रकाश अघि बढिरहेको थियो। मलाई भनियो कि उसको मिशन पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले प्रकाशित गर्नु, र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु हो। भीडका भीडले त्यो प्रकाश ग्रहण गरे। केही अत्यन्तै गम्भीर देखिन्थे, जबकि अरू आनन्दित र भावविभोर थिए। त्यो प्रकाश सबैमाथि छरियो, तर केही केवल त्यस प्रकाशको प्रभावमा मात्र आए, र त्यसलाई हृदयदेखि ग्रहण गरेनन्। तर जस-जसले त्यसलाई ग्रहण गरे, तिनीहरूले आफ्ना अनुहार स्वर्गतर्फ उठाए, र परमेश्वरको महिमा गरे। धेरैजना ठूलो क्रोधले भरिए। सेवकहरू र मानिसहरू नीचहरूसित एक भए, र त्यस सामर्थी स्वर्गदूतद्वारा छरिएको प्रकाशको दृढतापूर्वक विरोध गरे। तर जस-जसले त्यसलाई ग्रहण गरे, तिनीहरू संसारबाट अलग भए, र आपसमा घनिष्ठ रूपमा एकताबद्ध भए।

“शैतान र उसका स्वर्गदूतहरू आफूले सक्ने सबैका मनलाई ज्योतिबाट विचलित गराउन व्यस्ततापूर्वक लागिपरेका थिए। त्यसलाई अस्वीकार गर्ने समूह अन्धकारमा छोडियो। मैले परमेश्वरका भनिएका मानिसहरूलाई स्वर्गीय मूलको सन्देश प्रस्तुत गरिँदा तिनीहरूले विकास गरेको चरित्र अभिलेख गर्न सबैभन्दा गहिरो चासोसहित निगरानी गरिरहेको स्वर्गदूतलाई देखें। र जब येशूप्रति प्रेम भएको दाबी गर्ने अति धेरै जनाहरूले स्वर्गीय सन्देशबाट तिरस्कार, उपहास र घृणासाथ मुख फर्काए, तब आफ्नो हातमा पत्रपट्ट लिएर एक स्वर्गदूतले त्यो लज्जास्पद अभिलेख तयार गऱ्यो। सारा स्वर्ग आक्रोशले भरियो, किनकि येशूलाई उहाँकै भनिएका अनुयायीहरूले तुच्छ ठाने।”

“मैले भरोसा गर्नेहरूका निराशा देखें। उनीहरूले अपेक्षित समयमा आफ्ना प्रभुलाई देखेनन्। भविष्यलाई लुकाइराख्नु र आफ्ना जनहरूलाई निर्णयको बिन्दुसम्म ल्याउनु परमेश्वरको उद्देश्य थियो। समयको यो बिन्दुविना परमेश्वरद्वारा अभिप्रेत कार्य पूरा हुने थिएन। शैतानले अति धेरैका मनहरूलाई भविष्यतर्फ धेरै अगाडि डोऱ्याइरहेको थियो। ख्रीष्टको प्रकट हुने समयको घोषणा गरिनु आवश्यक थियो, ताकि मनले वर्तमान तयारीका लागि गम्भीरतापूर्वक खोजी गरोस्। जब समय बित्यो, तब स्वर्गदूतको ज्योति पूर्ण रूपमा ग्रहण नगरेकाहरू, स्वर्गीय सन्देशलाई तुच्छ ठान्नेहरूसँग एक भए, र तिनीहरूले निराश भएकाहरूलाई उपहासपूर्वक आक्रमण गरे।

मैले स्वर्गका स्वर्गदूतहरूले येशूसँग परामर्श गरिरहेका देखे। तिनीहरूले ख्रीष्टका कहलिएका अनुयायीहरूको अवस्थालाई ध्यानपूर्वक हेरिसकेका थिए। निश्चित समयको बिताइले तिनीहरूलाई जाँचेर प्रमाणित गरेको थियो, र अति धेरैलाई तराजुमा जोखिँदा कमी भएका पाइयो। तिनीहरू सबैले आफूलाई ख्रीष्टियन भनी चर्को स्वरमा अंगीकार गरे, तर लगभग प्रत्येक कुरामा ख्रीष्टलाई पछ्याउन असफल भए। शैतान ख्रीष्टका कहलिएका अनुयायीहरूको अवस्थामाथि हर्षित भयो। तिनीहरू उसका पासोमा थिए। उसले बहुसंख्यकलाई सीधा मार्ग छोड्न लगाएको थियो, र तिनीहरू स्वर्गतर्फ कुनै अर्को बाटोबाट चढ्न प्रयास गरिरहेका थिए। स्वर्गदूतहरूले सियोनभित्र पापीहरू र संसारप्रेमी कपटीहरूसँग पूर्णरूपमा मिसाइएका शुद्ध, स्वच्छ र पवित्र जनहरूलाई देखे। तिनीहरूले येशूका साँचो प्रेमीहरूमाथि निगरानी राखेका थिए; तर भ्रष्टहरूले पवित्रहरूलाई प्रभावित गरिरहेका थिए।”

“जिनका हृदय येशूलाई हेर्ने उत्कट अभिलाषा र तीव्र इच्छाले प्रज्वलित भएको थियो, तिनीहरूलाई तिनीहरूकै नामधारी भाइहरूले उहाँको आगमनको विषयमा बोल्न निषेध गरे। स्वर्गदूतहरूले त्यो सम्पूर्ण दृश्य हेरे, र येशूको प्रकट हुने दिनलाई प्रेम गर्ने बाँकी रहेकाहरूप्रति सहानुभूति प्रकट गरे। अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई पृथ्वीमा ओर्लन आदेश दिइयो। येशूले उसको हातमा एउटा लेख राखिदिनुभयो, र जब त्यो पृथ्वीमा आयो, उसले पुकारा गन्यो, बाबेल ढल्यो! ढल्यो! त्यसपछि मैले निराश भएकाहरूलाई फेरि प्रसन्न देखेँ, र आफ्नो प्रभुको प्रकट हुने दिनलाई विश्वास र आशासहित हेर्दै तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतिर उठाए। तर धेरै जना अझै पनि मूर्खतापूर्ण अवस्थामा, मानौं निद्रामा परेजस्तै, रहेको देखिन्थ्यो; तथापि म तिनीहरूको मुखमण्डलमा गहिरो शोकको छाप देख्न सक्थेँ। निराश भएकाहरूले बाइबलबाट देखे कि तिनीहरू प्रतीक्षाको समयमा थिए, र दर्शनको परिपूर्तिको निम्ति तिनीहरूले धैर्यपूर्वक पर्खनुपर्छ। सन् १८४३ मा तिनीहरूलाई आफ्नो प्रभुको प्रतीक्षामा लाग्न प्रेरित गर्ने उही प्रमाणले तिनीहरूलाई सन् १८४४ मा उहाँको अपेक्षा गर्न पनि प्रेरित गन्यो। मैले देखेँ कि बहुसंख्यकमा त्यो शक्ति थिएन, जसले सन् १८४३ मा तिनीहरूको विश्वासलाई विशिष्ट बनाएको थियो। तिनीहरूको निराशाले तिनीहरूको विश्वासलाई म्लान बनाएको थियो। तर जब निराश भएकाहरू दोस्रो स्वर्गदूतको पुकारमा एकताबद्ध भए, स्वर्गीय सेनाले अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरे, र सन्देशको प्रभावलाई ध्यानपूर्वक चिन्ह लगाए। तिनीहरूले ख्रीष्टियन नाम धारण गर्नेहरूलाई निराश भएकाहरूतिर उपहास र तिरस्कारका साथ फर्किएको देखे। जब उपहास गर्नेको ओठबाट यी शब्दहरू निस्के, तिनीहरू अझै माथि गएका छैनौ! एक स्वर्गदूतले तिनलाई लेख्यो। स्वर्गदूतले भन्यो, तिनीहरूले परमेश्वरको खिल्ली उडाउँछन्।”

“एलियाहको रूपान्तरणतर्फ मेरो ध्यान फेरि खिचियो। उनको ओढ्ने वस्त्र एलीशामाथि खस्यो, र दुष्ट बालबालिकाहरू (वा जवान मानिसहरू) उनका पछि लाग्दै, ठट्टा गर्दै यसो कराए, ‘माथि जा, ए टाउको खुइले! माथि जा, ए टाउको खुइले!’ तिनीहरूले परमेश्वरको उपहास गरे, र त्यहीँ आफ्नो दण्ड भोगे। तिनीहरूले यो आफ्ना आमाबाबुबाट सिकेका थिए। र जसले सन्तहरू माथि लगिने विचारको उपहास र खिल्ली उडाएका छन्, तिनीहरू परमेश्वरका विपत्तिहरूद्वारा दण्डित हुनेछन्, र तिनीहरूले यो बुझेका हुनेछन् कि उहाँसँग लापरवाहीपूर्वक खेलवाड गर्नु सानो कुरा होइन।”

“येशूले आफ्ना जनहरूको झुकेको विश्वासलाई पुनर्जीवित र सबल बनाउन, र तिनीहरूलाई दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश तथा स्वर्गमा चाँडै हुन लागेका महत्त्वपूर्ण कार्यलाई बुझ्न तयार पार्न, अन्य स्वर्गदूतहरूलाई शीघ्र उड्न आज्ञा गर्नुभयो। मैले देखेँ, यी स्वर्गदूतहरूले येशूबाट महान् शक्ति र ज्योति प्राप्त गरे, र दोस्रो स्वर्गदूतलाई उसको कार्यमा सहायता गर्न आफ्नो नियुक्ति पूरा गर्न शीघ्र पृथ्वीमा उडे। स्वर्गदूतहरूले पुकारा गर्दा परमेश्वरका जनहरूमाथि ठूलो ज्योति चम्कियो: हेर, दुलाहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाओ। त्यसपछि मैले ती निराश भएकाहरूलाई उठेको देखेँ, र दोस्रो स्वर्गदूतसँग एकमत भई यो घोषणा गरेको देखेँ: हेर, दुलाहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाओ। स्वर्गदूतहरूबाट आएको ज्योतिले जताततै अन्धकारलाई भेद गन्यो। शैतान र उसका स्वर्गदूतहरूले यस ज्योतिलाई फौलन र यसको अभिप्रेत प्रभाव हुनबाट रोक्न खोजे। तिनीहरूले परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूसँग विवाद गरे, र तिनीहरूलाई भने कि परमेश्वरले जनतालाई धोका दिनुभएको छ, र तिनीहरूको सबै ज्योति र शक्तिसहित पनि तिनीहरूले जनतालाई येशू आउँदै हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गराउन सक्दैनन्। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले आफ्नो काम निरन्तर गरिरहे, यद्यपि शैतानले मार्ग छेक्न, र मानिसहरूको

मनलाई त्यस ज्योतिबाट तान्न प्रयत्न गरिरह्यो। जसले त्यसलाई ग्रहण गरे, तिनीहरू अत्यन्त आनन्दित देखिन्थे। तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतर्फ स्थिर पारे, र येशूको प्रकट हुने दिनको उत्कट अभिलाषा राखे। कोहीचाहिँ ठूलो व्यथामा थिए, रुँदै र प्रार्थना गर्दै। तिनीहरूको आँखाहरू आफ्नै अवस्थामाथि स्थिर भएझैं देखिन्थ्यो, र तिनीहरूले माथितिर हेर्न साहस गर्दैनथे।”

स्वर्गबाट आएको एउटा बहुमूल्य ज्योतिले तिनीहरूबाट अन्धकारलाई अलग गरिदियो, र तिनीहरूका आँखा, जो निराशामा आफैमाथि स्थिर भएका थिए, माथितिर फर्काइए, जबकि कृतज्ञता र पवित्र आनन्द तिनीहरूको प्रत्येक अनुहारमा प्रकट भयो। येशू र सबै स्वर्गदूतहरूको समूहले ती विश्वासयोग्य, प्रतीक्षारत जनहरूमाथि अनुमोदनका साथ दृष्टि लगाए।

“पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको ज्योति अस्वीकार गर्ने र त्यसको विरोध गर्नेहरूले दोस्रोको ज्योति गुमाए, र ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ’ भन्ने सन्देशसँग रहने शक्ति र महिमाबाट कुनै लाभ लिन सकेनन्। येशूले तिनीहरूतर्फ कठोर मुखमुद्रासहित फर्कनुभयो। तिनीहरूले उहाँलाई तुच्छ ठाने र अस्वीकार गरे। सन्देश ग्रहण गर्नेहरू महिमाको बादलले आच्छादित भए। तिनीहरूले परमेश्वरको इच्छा जान्न प्रतीक्षा गरे, जागा बसे, र प्रार्थना गरे। तिनीहरू उहाँलाई अप्रसन्न तुल्याउन अत्यन्त डराउँथे। मैले शैतान र उसका स्वर्गदूतहरू परमेश्वरका जनहरूबाट यस दिव्य ज्योति बन्द गराउन प्रयत्न गरिरहेको देखेँ; तर जबसम्म प्रतीक्षा गर्नेहरूले त्यस ज्योतिको कदर गरिरहे र आफ्ना आँखा पृथ्वीबाट उठाएर येशूतर्फ लगाए, तबसम्म शैतानसँग तिनीहरूलाई यस बहुमूल्य ज्योतिबाट वञ्चित गराउने कुनै शक्ति थिएन। स्वर्गबाट दिइएको सन्देशले शैतान र उसका स्वर्गदूतहरूलाई क्रुद्ध तुल्यायो, र येशूलाई प्रेम गर्छौं भनी दाबी गर्ने, तर उहाँको आगमनलाई तुच्छ ठान्नेहरूले विश्वासयोग्य, भरोसा राख्नेहरूलाई हेला गरे र उपहास गरे। तर एउटा स्वर्गदूतले तिनीहरूले आफ्ना दाबी गर्ने दाजुभाइहरूबाट पाएका प्रत्येक अपमान, प्रत्येक तुच्छतापूर्ण व्यवहार, प्रत्येक दुर्व्यवहारको लेखा राख्यो। धेरैले आफ्ना स्वर उठाएर पुकारे, ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ,’ र येशूको प्रकट हुनुलाई प्रेम नगर्ने, तथा उहाँको दोस्रो आगमनमाथि मन लगाउन नदिने आफ्ना दाजुभाइहरूलाई छोडिदिए। मैले येशूले उहाँको आगमन अस्वीकार गर्ने र तुच्छ ठान्नेहरूबाट आफ्नो मुहार फर्काउनुभएको देखेँ, अनि उहाँले स्वर्गदूतहरूलाई आफ्ना जनहरूलाई अशुद्धहरूका बीचबाट बाहिर निकाल्न आज्ञा दिनुभयो, नत्र तिनीहरू अशुद्ध हुने थिए। सन्देशहरूप्रति आज्ञाकारी रहनेहरू स्वतन्त्र र एकताबद्ध भई अलग उभिए। तिनीहरूमाथि एउटा पवित्र र उत्कृष्ट ज्योति चम्कियो। तिनीहरूले संसार त्यागे, त्यसबाट आफ्ना स्नेहहरू तोडे, र आफ्ना सांसारिक हितहरू बलिदान गरे। तिनीहरूले आफ्नो पृथ्वीको धनसम्पत्ति छोडिदिए, र आफ्नो प्रिय उद्धारकर्तालाई देख्ने आशाले तिनीहरूको चिन्तित दृष्टि स्वर्गतर्फ लगाइयो। एउटा पवित्र, दिव्य आनन्द तिनीहरूको मुखमण्डलबाट झल्किरहेको थियो, र त्यसले भित्र राज्य गरिरहेको शान्ति र आनन्दको साक्षी दिइरहेको थियो। येशूले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई गएर तिनीहरूलाई सुदृढ पार्न भन्नुभयो, किनकि तिनीहरूको परीक्षाको घडी नजिक आइरहेको थियो। मैले देखेँ कि यी प्रतीक्षारतहरू अझै त्यस्तो प्रकारले परीक्षित भएका थिएनन् जसरी तिनीहरू हुनुपर्ने थियो। तिनीहरू त्रुटिहरूबाट अझै मुक्त थिएनन्। अनि मैले पृथ्वीका मानिसहरूकहाँ चेतावनी पठाउनुभएकोमा, र तिनीहरूलाई समयको एउटा बिन्दुसम्म पुर्‍याउन, तिनीहरूलाई आफ्नै विषयमा लगनशील आत्मपरीक्षणतर्फ डोर्‍याउन, ताकि तिनीहरूले अन्यजातिहरू र पोपवादीहरूबाट हस्तान्तरण हुँदै आएका त्रुटिहरू आफूबाट हटाउन सक्नु भनी दोहोरिएका सन्देशहरू पठाउनुभएकोमा परमेश्वरको कृपा र भलाइ देखेँ। यी सन्देशहरूद्वारा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई त्यस्तो स्थानमा निकाल्दै आउनुभएको छ जहाँ उहाँ तिनीहरूका निम्ति अझ ठूलो शक्तिमा कार्य गर्न सक्नुहुन्छ, र जहाँ तिनीहरूले उहाँका सबै आज्ञाहरू पालन गर्न सक्छन्...”

“जब येशूको सेवा पवित्र स्थानमा समाप्त भयो, र उहाँ अतिपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुभयो, अनि परमेश्वरको व्यवस्था समावेश भएको सन्दूकको सामु उभिनुभयो, तब उहाँले तेस्रो सन्देशसहित अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई पृथ्वीमा पठाउनुभयो। उहाँले स्वर्गदूतको हातमा एउटा पत्रपत्रिका राख्नुभयो, र जब त्यो महिमा र शक्तिसहित पृथ्वीमा अवतरण गर्‍यो, तब त्यसले एउटा भयङ्कर चेतावनी घोषणा गर्‍यो, मानिसलाई कहिल्यै सुनाइएको धम्कीहरूमध्ये सबैभन्दा भयानक। यो सन्देश परमेश्वरका सन्तानहरूलाई सावधान तुल्याउन, र तिनीहरूका सामु रहेको परीक्षा र क्लेशको घडी देखाउनका निम्ति दिइएको थियो। स्वर्गदूतले भन्यो, तिनीहरू

पशु र त्यसको मूर्तिसँग निकट सङ्घर्षमा ल्याइनेछन्। अनन्त जीवनको तिनीहरूको एउटै आशा दृढ रहनु हो। तिनीहरूको जीवन नै जोखिममा परे तापनि, तिनीहरूले सत्यलाई दृढतापूर्वक समातिराख्नुपर्छ। तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो सन्देश यी शब्दहरूसहित समाप्त गर्दछ, यहाँ सन्तहरूको धैर्य छ; यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास पालन गर्छन्। जब त्यसले यी शब्दहरू दोहोर्‍यायो, तब त्यसले स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ आँल्यायो। यो सन्देश ग्रहण गर्ने सबैको मन अतिपवित्र स्थानतर्फ निर्देशित हुन्छ, जहाँ येशू सन्दूकको सामु उभिएर तिनीहरू सबैका निम्ति आफ्नो अन्तिम मध्यस्थता गरिरहनुभएको छ, जसका निम्ति कृपा अझै बाँकी छ, र तिनीहरूका निम्ति पनि, जसले अज्ञानतावश परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेका छन्। यो प्रायश्चित्त धर्मी मृतकहरूका निम्ति पनि, साथै धर्मी जीवितहरूका निम्ति पनि गरिन्छ। येशू तिनीहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नुहुन्छ, जो परमेश्वरका आज्ञाहरूमाथिको ज्योति नपाई मरे, र जसले अज्ञानतावश पाप गरे।”

“येशूले परमपवित्र स्थानको ढोका खोल्नुभएपछि शबाथको ज्योति देखियो, र परमेश्वरका जनहरूलाई परीक्षा गरिनु र प्रमाणित गरिनु थियो, जसरी परमेश्वरले प्राचीनकालमा इस्राएलका सन्तानहरूलाई उहाँको व्यवस्था पालन गर्नेछन् कि छैनन् भनी हेर्नका लागि परीक्षा गर्नुभएको थियो। मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई माथितिर आँल्याउँदै, निराश भएकाहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानतर्फ जाने मार्ग देखाइरहेको देखें। तिनीहरूले विश्वासद्वारा येशूलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरे। फेरि तिनीहरूले येशूलाई भेटे, र आनन्द र आशा नयाँ गरी उम्रिए। मैले तिनीहरूलाई पछाडि फर्केर विगतको पुनरावलोकन गरिरहेका देखें—येशूको दोस्रो आगमनको घोषणादेखि लिएर सन् 1844 मा समय बितिसकदासम्मका आफ्नो यात्राहरू हुँदै। तिनीहरूले आफ्नो निराशाको व्याख्या पाउँछन्, र आनन्द र निश्चितताले फेरि तिनीहरूलाई जीवन्त बनाउँछन्। तेस्रो स्वर्गदूतले विगत, वर्तमान र भविष्यलाई प्रकाशमान तुल्याएको छ, र तिनीहरू जान्दछन् कि परमेश्वरले साँच्चै नै आफ्नो रहस्यमय व्यवस्थाद्वारा तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्नुभएको छ।”

“मलाई यो देखाइयो कि शेष जनहरूले येशूलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गरे, र सन्दूक, अनुग्रह-आसनलाई देखे, र तिनको महिमाले मोहित भए। येशूले सन्दूकको ढाकन उठाउनुभयो, र हेर! त्यहाँ ढुङ्गाका पट्टिहरू थिए, जसमा दस आज्ञाहरू लेखिएका थिए। तिनीहरूले ती जीवित ईश्वरीय वचनहरूलाई क्रमशः हेर्छन्; तर जब तिनीहरूले ती दस पवित्र आज्ञामध्ये चौथो आज्ञालाई जीवित रूपमा देख्छन्, र त्यसमाथि अन्य नौवटाभन्दा अझ प्रखर ज्योति चम्किरहेको हुन्छ, अनि त्यसको चारैतिर महिमाको प्रभामण्डल हुन्छ, तब तिनीहरू काँप्दै पछि हट्छन्। त्यहाँ तिनीहरूले यस्तो कुनै कुरा भेट्नुभएन जसले तिनीहरूलाई शबाथ रद्द गरिएको छ, वा हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरिएको छ, भन्ने जानकारी देओस्। त्यो यसरी नै लेखिएको छ, जसरी पर्वतमा बिजुली चम्कँदा र गर्जनहरू गुन्जँदा, परमेश्वरको मुखबाट गम्भीर र भयावह महिमासहित उच्चारण गरिएको थियो, र जसरी उहाँकै पवित्र आँलाले ढुङ्गाका पट्टिहरूमा लेखिएको थियो। छ दिन तैले परिश्रम गर्नेछस् र आफ्ना सबै काम गर्नेछस्; तर सातौँ दिन परमप्रभु तेरा परमेश्वरको शबाथ हो। तिनीहरू दस आज्ञाप्रति गरिएको संरक्षण र आदरलाई देखेर अचम्मित हुन्छन्। तिनीहरूले तिनलाई यहीवाको अति नजिक राखिएको, उहाँको पवित्रताद्वारा आच्छादित र सुरक्षित गरिएको देख्छन्। तिनीहरूले देख्छन् कि तिनीहरूले दशाज्ञाको चौथो आज्ञालाई कुल्चिरहेका रहेछन्, र यहीवाद्वारा पवित्र पारिएको दिनको सट्टा अन्यजातिहरू र पापिस्टहरूबाट परम्पराद्वारा आएको एक दिनलाई पालन गरेका रहेछन्। तिनीहरू परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउँछन्, र आफ्ना विगतका अपराधहरूमाथि शोक गर्छन्।”

मैले धूपदानको धूपलाई धूम्र उठिरहेको देखें, जब येशूले तिनीहरूका स्वीकारोक्तिहरू र प्रार्थनाहरू आफ्ना पितासमक्ष अर्पण गर्दै हुनुहुन्थ्यो। र जब त्यो माथि उक्लँदै गयो, एउटा उज्यालो ज्योति येशूमाथि, र करुणा-आसनमाथि ठहरियो; अनि ती गम्भीरतापूर्वक प्रार्थना गर्नेहरू, जो आफूलाई परमेश्वरको व्यवस्थाका उल्लङ्घनकारी रहेछन् भनी पत्ता लगाएकाले व्याकुल भएका थिए, आशिषित भए, र तिनीहरूका मुखमण्डल आशा र आनन्दले उज्यालिए। तिनीहरू तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा सामेल भए, र आफ्ना स्वर उठाई त्यो गम्भीर चेतावनी घोषणा गरे। तर प्रारम्भमा थोरैले मात्र त्यो सन्देश ग्रहण गरे, तैपनि तिनीहरू चेतावनी घोषणा गर्न उत्साहसाथ लागिरे। त्यसपछि मैले धेरै जनालाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश अँगालेको देखें, र तिनीहरूले पहिले चेतावनी घोषणा गर्नेहरूसँग आफ्ना स्वर एक बनाए, र उहाँको पवित्रीकृत विश्राम-दिन पालन गरेर तिनीहरूले

परमेश्वरलाई उच्च पाउँ उहाँको महिमा बढाए।

“तेस्रो सन्देशलाई अँगालेका धेरै जनासँग अघिल्ला दुई सन्देशहरूको अनुभव थिएन। शैतानले यो बुझेको थियो, र तिनीहरूलाई परास्त गर्न उसको दुष्ट दृष्टि तिनीहरूमाथि लागेको थियो; तर तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई परमपवित्र स्थानतर्फ निर्देश गरिरहेको थियो, र विगतका सन्देशहरूको अनुभव पाएकाहरूले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ जाने बाटो देखाइरहेका थिए। धेरैले स्वर्गदूतहरूका सन्देशहरूमा सत्यको सिद्ध शृंखला देखे, र त्यसलाई आनन्दसाथ ग्रहण गरे। तिनीहरूले ती सन्देशहरूलाई तिनकै क्रमअनुसार अँगाले, र विश्वासद्वारा येशूलाई पछ्याउँदै स्वर्गीय पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गरे। यी सन्देशहरूलाई मलाई शरीरलाई थामेर राख्ने लङ्गरको रूपमा देखाइएको थियो। र जब व्यक्तिहरूले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्छन् र बुझ्छन्, तब तिनीहरू शैतानका धेरै भ्रमहरूबाट सुरक्षित रहन्छन्।”

“१८४४ को महान निराशापछि, शैतान र उसका स्वर्गदूतहरू शरीरको विश्वासलाई अस्थिर तुल्याउन पासो थाप्न अत्यन्त व्यस्ततापूर्वक लागिपरे। उसले ती कुराहरूमा व्यक्तिगत अनुभव भएका व्यक्तिहरूका मनहरूमा प्रभाव पारिरहेको थियो। तिनीहरूमा नम्रताको बाह्य रूप देखिन्थ्यो। तिनीहरूले पहिलो र दोस्रो सन्देशलाई परिवर्तन गरे, र तिनको परिपूर्ति भविष्यमा हुनेतर्फ ओर्ल्याए, जबकि अरूहरूले धेरै टाढाको भूतकालतर्फ ओर्ल्याउँदै तिनीहरू त्यहीँ पूरा भइसकेका छन् भनी घोषणा गरे। यी व्यक्तिहरूले अनुभवहीनहरूको मनलाई सत्यबाट टाढा तानिरहेका थिए, र तिनीहरूको विश्वासलाई डगमगाइरहेका थिए। केहीले शरीरबाट स्वतन्त्र, आफ्नै किसिमको विश्वास खडा गर्न प्रयास गर्दै बाइबल खोजिरहेका थिए। यी सबै कुरामा शैतान हर्षित भयो; किनकि उसलाई थाहा थियो कि जोहरू लङ्गरबाट छुट्टिए, तिनीहरूलाई उसले विभिन्न भूलदोषहरूद्वारा प्रभावित पार्न र शिक्षाका बतासहरूद्वारा यताउता हुत्याउन सक्थ्यो। पहिलो र दोस्रो सन्देशमा अगुवाइ गरेका धेरैले तिनलाई इन्कार गरे, र विभाजन तथा छरपस्टता सम्पूर्ण शरीरभरि फैलिएको थियो। तब मैले डब्लु. मि. मिलरलाई देखें। उनी व्याकुल देखिन्थे, र आफ्ना जनहरूका निम्ति शोक र क्लेशले निहुरिएका थिए। उनले १८४४ मा एकताबद्ध र प्रेमपूर्ण रहेको समूहलाई एकअर्काप्रतिको प्रेम गुमाउँदै, र एकअर्काको विरोध गर्दै गरेको देखे। उनले तिनीहरूलाई फेरि चिसो, पतित अवस्थामा फर्किरहेको देखे। शोकले उनको शक्ति क्षीण पारिदियो। मैले प्रमुख पुरुषहरूलाई डब्लु. मि. मिलरमाथि निगरानी राखिरहेको, र उनले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश तथा परमेश्वरका आज्ञाहरू अँगाल्ने हुन् कि भनी भय मानिरहेको देखें। अनि जब उनी स्वर्गबाट आएको ज्योतिर्तर्फ झुक्ने गर्थे, ती मानिसहरूले उनको मन त्यताबाट हटाउन कुनै न कुनै योजना बनाउँथे। उनको मनलाई अन्धकारमा राख्न, र तिनीहरूका बीचमा उनको प्रभाव कायम राख्न, मानवीय प्रभाव प्रयोग गरिएको मैले देखें। अन्ततः डब्लु. मि. मिलरले स्वर्गबाट आएको ज्योतिर्विरुद्ध आफ्नो स्वर उठाए। आफ्नो निराशालाई पूर्ण रूपमा स्पष्ट पार्ने, अतीतमा ज्योति र महिमा फाल्ने, उनका थकित शक्तिहरूलाई पुनर्जीवित गर्ने, उनको आशालाई उज्यालो बनाउने, र उनलाई परमेश्वरको महिमा गर्न डोच्याउने सन्देशलाई ग्रहण नगरेर उनी चुके। तर उनले दैवी ज्ञानको सट्टा मानवीय बुद्धिमाथि भरोसा गरे, र आफ्ना स्वामीको कार्यमा कठोर परिश्रम तथा उमेरका कारण उनी सत्यबाट उनलाई रोक्नेहरूसहित उत्तरदायी थिएनन्। उत्तरदायित्व तिनीहरूमाथि छ, र पाप तिनीहरूमाथि नै रहन्छ। यदि डब्लु. मि. मिलरले तेस्रो सन्देशको ज्योति देख्न सकेका भए, उनलाई अँध्यारा र रहस्यमय देखिएका धेरै कुराहरू स्पष्ट पारिनेथिए। उनका भाइहरूले उनको निम्ति यति गहिरो प्रेम र चासोको दाबी गरे कि, उनले आफू तिनीहरूबाट अलग हुन सक्दैनँ भन्ने ठाने। उनको हृदय सत्यतर्फ झुक्थ्यो; तर त्यसपछि उनले आफ्ना भाइहरूतर्फ हेर्ने। तिनीहरूले त्यसको विरोध गरे। के येशूको आगमनको घोषणा गर्दा आफूसँगै काँधमा काँध मिलाएर उभिएका तिनीहरूबाट उनी अलग हुन सक्थे र? उनले निश्चय नै तिनीहरूले आफूलाई भ्रममा नपार्न भनी ठाने।”

“परमेश्वरले उसलाई शैतानको शक्तिको अधीनमा पर्न दिए, र मृत्युलाई उसमाथि प्रभुत्व गर्न दिए। उहाँले उसलाई चिहानमा लुकाउनुभयो, ती मानिसहरूबाट टाढा, जसले निरन्तर उसलाई परमेश्वरबाट तानेका थिए। प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गर्ने लाग्दा मोशाले त्रुटि गरे। त्यसैगरी, मैले देखें कि Wm. Miller ले पनि स्वर्गीय कनानमा चाँडै प्रवेश गर्न लागेका बेला, आफ्नो प्रभाव सत्यको विरुद्ध जान दिनुमा त्रुटि गरे। अरूहरूले उसलाई यसतर्फ डोच्याए। त्यसको हिसाब अरूहरूले नै दिनुपर्छ। तर स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरका यस सेवकको बहुमूल्य धूलोलाई निगरानी गरिरहेका छन्, र अन्तिम तुरहीको आवाजमा उनी बाहिर आउनेछन्।”

“मैले एउटा समूह देखें, जो राम्ररी सुरक्षित र दृढतापूर्वक उभिएको थियो, र जसले मण्डलीको स्थापित विश्वासलाई विचलित पार्न चाहनेहरूलाई कुनै समर्थन दिनेथिएन। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनुमोदनका साथ हेर्नुभयो। मलाई तीन चरणहरू देखाइयो—एक, दुई, र तीन—पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू। स्वर्गदूतले भने, धिक्कार उसलाई, जसले यी सन्देशहरूमा कुनै ढुंगा सार्नेछ, वा एउटा सुई पनि हल्लाउनेछ। यी सन्देशहरूको साँचो बुझाइ अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण छ। प्राणहरूको नियति तिनीहरूलाई कसरी ग्रहण गरिन्छ भन्ने कुरामै निर्भर छ। मलाई फेरि यी सन्देशहरूमार्फत तल ल्याइयो, र मैले देखें कि परमेश्वरका जनहरूले आफ्नो अनुभव कति महँगो मूल्य तिरेर प्राप्त गरेका थिए। त्यो धेरै दुःखकष्ट र कठोर संघर्षद्वारा प्राप्त भएको थियो। चरणैपिच्छे परमेश्वरले तिनीहरूलाई अघि बढाउनुभयो, यहाँसम्म कि उहाँले तिनीहरूलाई एउटा ठोस, अचल मञ्चमाथि स्थापित गर्नुभयो। त्यसपछि मैले व्यक्तिहरूलाई देखें, जो मञ्चमा उक्लिनुअघि त्यसको जग जाँचिरहेका थिए। कोही आनन्दसहित तुरुन्तै त्यसमा उक्लिए। अरूचाहिँ मञ्चको जग बसालिएको तरिकामा दोष खोज्न थाले। तिनीहरूले सुधार गरिनुपर्छ भन्ने चाहना गरे, अनि मञ्च अझ सिद्ध हुनेथियो, र मानिसहरू अझ धेरै सुखी हुनेथिए। कोही मञ्चबाट तल ओर्लिए र त्यसलाई जाँचे, अनि त्यसमा दोष निकाल्दै यो गलत तरिकाले बसालिएको छ भनी घोषणा गरे। मैले देखें कि प्रायः सबै मञ्चमाथि दृढतापूर्वक उभिरहेका थिए, र तल ओर्लिएकाहरूलाई आफ्ना गुनासाहरू बन्द गर्न आग्रह गर्दैथिए, किनकि परमेश्वर नै प्रधान शिल्पी हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू उहाँको विरुद्धमा लडिरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको त्यो अद्भुत कार्यको वर्णन गरे, जसले तिनीहरूलाई त्यस दृढ मञ्चसम्म ल्याएको थियो, र एकतामा प्रायः सबैले आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतिर उठाए, र ठूलो स्वरले परमेश्वरको महिमा गरे। यसले गुनासो गरेका र मञ्च छोडेका कतिपयलाई प्रभावित गर्‍यो, र तिनीहरू फेरि नम्र दृष्टिसहित मञ्चमाथि उक्लिए।”

“म ख्रीष्टको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ पुनः निर्देशित भएँ। येशूको आगमनको मार्ग तयार गर्न यूहन्ना एलियाहको आत्मा र शक्तिमा पठाइएका थिए। यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गर्नेहरू येशूका शिक्षाबाट लाभान्वित भएनन्। उहाँको पहिलो आगमनको घोषणाप्रति तिनीहरूको विरोधले तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा पुर्‍यायो कि उहाँ नै मसीह हुनुहुन्छ भन्ने सबैभन्दा बलियो प्रमाणलाई पनि तिनीहरूले सहजै ग्रहण गर्न सकेनन्। शैतानले यूहन्नाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूलाई अझ अगाडि बढाएर येशूलाई पनि अस्वीकार गर्न र उहाँलाई क्रूसमा टाँग्न प्रेरित गर्‍यो। यसो गर्दा, तिनीहरूले आफूलाई यस्तो स्थितिमा राखे जहाँ पेन्टेकोस्टको दिनको त्यो आशिष् तिनीहरूले प्राप्त गर्न सकेनन्, जसले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्ने मार्ग सिकाउने थियो। मन्दिरको पर्दा च्यातिनुले यहूदी बलिदानहरू र विधिहरू अब उपरान्त ग्रहण गरिने छैनन् भन्ने देखायो। महान् बलिदान अर्पण गरिसकिएको थियो, र स्वीकार गरिएको थियो, अनि पेन्टेकोस्टको दिन अवतरित हुनुभएको पवित्र आत्माले चेलाहरूका मनलाई पार्थिव पवित्रस्थानबाट स्वर्गीयतर्फ लगाउनुभयो, जहाँ येशू आफ्नै रगतद्वारा प्रवेश गर्नुभएको थियो, र आफ्नो प्रायश्चित्तका लाभहरू आफ्ना चेलाहरूमाथि खन्याउनुभयो। यहूदीहरू पूर्ण छलमा र सम्पूर्ण अन्धकारमा छाडिए। उद्धारको योजनासम्बन्धी तिनीहरूले पाउन सक्ने सबै ज्योति तिनीहरूले गुमाए, र अझै पनि आफ्ना निष्फल बलिदानहरू र भेटीहरूमा भरोसा गरिरहे। पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले लाभ पाउन सकेनन्। स्वर्गीय पवित्रस्थानले पार्थिवको स्थान लिइसकेको थियो, तैपनि स्वर्गीयतर्फको मार्गबारे तिनीहरूलाई कुनै ज्ञान थिएन।”

धेरै जना यहूदीहरूले येशूलाई अस्वीकार गर्दै र क्रूसमा चढाउँदै अपनाएको मार्गलाई भयका साथ हेर्छन्। अनि जब तिनीहरू उहाँमाथि गरिएको लज्जास्पद दुर्व्यवहारको इतिहास पढ्छन्, तब तिनीहरू ठान्छन् कि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई प्रेम गर्छन्, र पत्रुसलेझैं उहाँलाई इन्कार गर्नेथिएनन्, वा यहूदीहरूलेझैं उहाँलाई क्रूसमा चढाउनेथिएनन्। तर आफ्ना पुत्रप्रति तिनीहरूले प्रकट गरेको सहानुभूतिलाई साक्षी रहनुभएका परमेश्वरले तिनीहरूलाई जाँच्नुभएको छ, र तिनीहरूले येशूप्रति प्रकट गरेको त्यही प्रेमलाई परीक्षामा ल्याउनुभएको छ।

“सारा स्वर्ग यस सन्देशको ग्रहणप्रति अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरेर बसेको थियो। तर धेरै जना, जसले आफूलाई येशूलाई प्रेम गर्ने भनी दाबी गर्दछन्, र जसले क्रूसको कथा पढ्दा आँसु बगाउँछन्, उनीहरूले यस सन्देशलाई आनन्दसाथ ग्रहण गर्नुको सट्टा क्रोधले उद्दीप्त भई येशूको आगमनको सुसमाचारको उपहास गरे, र यसलाई भ्रम हो भनी घोषणा गरे। उहाँको प्रकट हुने आशा गर्नेहरूलाई उनीहरूले संगति दिन चाहनेनन्, बरु

तिनीहरूलाई घृणा गरे, र मण्डलीहरूबाट बाहिर निकाले। जसले पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गरे, तिनीहरूले दोस्रोबाट कुनै लाभ पाउन सकेनन्, र मध्यरातको पुकाराबाट पनि लाभान्वित भएनन्, जुन तिनीहरूलाई विश्वासद्वारा येशूसँगै स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्न तयार पार्नका लागि थियो। र पहिलेका ती दुई सन्देशलाई अस्वीकार गरेको कारण, तिनीहरूले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा कुनै ज्योति देख्न सक्दैनन्, जसले परमपवित्र स्थानतर्फको मार्ग देखाउँछ। मैले देखें कि नामधारी मण्डलीहरूले, जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाँगे, त्यसरी नै यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा टाँगेका छन्; त्यसकारण तिनीहरूलाई स्वर्गमा भएको यस परिवर्तनको विषयमा, वा परमपवित्र स्थानतर्फको मार्गको विषयमा, कुनै ज्ञान छैन, र त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सक्दैनन्। ती यहूदीहरूजस्तै, जसले आफ्ना निष्फल बलिदानहरू चढाउँथे, तिनीहरूले पनि येशूले छोडिसक्नुभएको कक्षतर्फ आफ्ना निष्फल प्रार्थनाहरू चढाउँछन्; र ख्रीष्टका कथित अनुयायीहरूको यस छलप्रति प्रसन्न भई शैतानले तिनीहरूलाई आफ्नो पासोमा कसेर बाँध्छ, धार्मिक स्वरूप धारण गर्छ, र यी कथित ख्रीष्टियनहरूको मनलाई आफ्नैतर्फ डोर्याउँछ, अनि आफ्नै शक्तिद्वारा, आफ्ना चिन्हहरू र झूटा चमत्कारहरूद्वारा काम गर्छ। कसैलाई उसले एक प्रकारले छल्छ र कसैलाई अर्को प्रकारले। विभिन्न मनहरूलाई प्रभाव पार्नका लागि उसले भिन्न-भिन्न भ्रमहरू तयार पारेको छ। केही मानिसहरू एउटा छलप्रति भयले हेर्छन्, जबकि अर्को छललाई उनीहरूले सजिलै ग्रहण गर्छन्। शैतानले कसैलाई आत्मावादद्वारा छल्छ। ऊ ज्योतिको दूतको रूपमा पनि आउँछ, र देशभरि आफ्नो प्रभाव फैलाउँछ। मैले सर्वत्र झूटा सुधारहरू देखें। मण्डलीहरू हर्षोन्मत्त भएका थिए, र परमेश्वर तिनीहरूको लागि अद्भुत रीतिले कार्य गर्दै हुनुहुन्छ भनी ठानिरहेका थिए, जबकि त्यो अर्को आत्मा थियो। त्यो हराउँदै जानेछ र संसार तथा मण्डलीलाई पहिलेभन्दा अझ खराब अवस्थामा छोड्नेछ।”

“मैले देखें कि परमेश्वरका निष्कपट सन्तानहरू नामधारी एडभेन्टिस्टहरूका बीचमा, तथा पतित मण्डलीहरूमा पनि थिए; र विपत्तिहरू खन्याइनुअघि यी मण्डलीहरूबाट सेवकहरू र जनताहरू अझै बोलाइनेछन्, र तिनीहरूले आनन्दपूर्वक सत्यलाई ग्रहण गर्नेछन्। शैतानलाई यो थाहा छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार अघि, उसले यी धार्मिक समूहहरूमा एक प्रकारको उत्तेजना उत्पन्न गर्छ, ताकि सत्यलाई अस्वीकार गरिसकेकाहरूले परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ भनी सोचून्। उसले निष्कपटहरूलाई धोका दिने, र तिनीहरूलाई परमेश्वर अझै पनि मण्डलीहरूको पक्षमा कार्य गर्दै हुनुहुन्छ भनी सोच्न लगाउने आशा राख्दछ। तर ज्योति चम्कनेछ, र निष्कपटहरूमध्ये प्रत्येक जनाले पतित मण्डलीहरूलाई छोड्नेछ, र बाँकी रहेकाहरूका साथ आफ्नो स्थान लिनेछ।” *Spiritual Gifts, volume 1, 151–172.*

यस अंशमा अत्यन्त धेरै महत्त्वपूर्ण सत्यहरू छन्, तर म यस अंशलाई मिलेराइट इतिहासका सन्देशहरूका केही विशेषताहरू पृथक् गर्न प्रयोग गरिरहेको छु, ताकि तिनले कसरी हाम्रो इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन् भन्ने बुझ्न सकियोस्। प्रकाश १४ का ती तीनै स्वर्गदूतहरूको हातमा एउटा सन्देश छ। दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूत आफ्ना सन्देशसहित ओर्लँदा उनीहरूसँग “पत्रपट” रहेको रूपमा पहिचान गरिएका छन्। प्रत्येक स्वर्गदूतले एउटा सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र प्रत्येक सन्देशको आगमनले एउटा प्रभाव उत्पन्न गर्दछ।

हामी यो विषयलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।